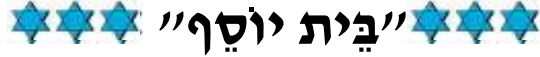

בית קְנֻסַת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרחה: ויהי דבר

מקאם: עגים

פרשת ויגש

11 בדצמבר, 2021

עלון מספר 1091

ז' טבת, תשפ"ב

הדלקת נרות 4:10 * שקיעה 4:28 * שיר השירים 4:05 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 3:50 * מוצאי שבת 5:10, וע"פ רבנו תם 5:40 * זמן טלית 6:15 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:04 * נץ החמה 7:10 * מנחה חול 4:15 * ערבית מנין מקדם 3:56
צאת הכוכבים 5:05 * סוף זמן קריאת שמע 8:49 * סוף זמן עמידה 9:44 * חצות היום והלילה 11:49

צום עשורה בטבת יחול ביום שלישי, 14 בדצמבר

הצום מתחיל בשעה 6:06 בבוקר ומסתיים בשעה 4:55 בערב, ולמחמירין בשעה 5:06

המפענן ליצר קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המפענן לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעזוב בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

באוזני אדוני ועלי לדבר בלחש רק ביני לבינך. כך קיווה יהודה להשפיע על יוסף. וטען לפניו שלוש טענות מנצחות והן: 1- בנימין נער רך ולא ראוי להיות עבד לך בטרקלין שלך. 2- מעשיך גורמים צער לאביו הזקן, החולה והאבל. 3- אני אהיה עבד תחת בנימין. וכבודי לא ינזק, אלא יצא נשכר, כי אני חזק יותר וגיבור יותר. שלוש טענות אלו הנובעות מפנימיותו של האח יהודה, לדאוג לאביו הזקן ולאחיו הצעיר, ולקבל על עצמו עונש וסבל למענם, הן השפיעו על יוסף, אז: ולא יכול יוסף להתאפק והמדרש אומר: שגם ה' בעצמו, וגם מלאכי שמים הופתעו לשמוע למסירות נפש כזו. ומיד אמר ה': אני מוכן להשרות שכינתי ביניהם, כשיבנה בית המקדש בארץ יהודה ובנימין. ומזה נלמד, כמה ה' מעריך במיוחד את האהבה השוררת בין שני אחים. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - "והיה כראותו כי אין הנער ומת" - יתכן כי באם נספר לו את האמת לאמיתה, שבנימין עשה מעשה גניבה, יתגבר אבא על עצמו, ויסכים לכם שראוי הוא לעונשו, לפי שאבא הוא צדיק גדול ואיש אמת. אולם לא תהיה לנו האפשרות כלל לספר לו את הדבר הזה, כי כשיראה אותנו מרחוק חוזרים בלי בנימין, מיד יפול וימות מחמת גודל הצער, בטרם יהא ספק בידינו לספר לו את סיבת הדבר (אהל יעקב).

בפרשה זו אנו קוראים על ויכוח ער וסוער, דו-קרב מילולי ממש, שהתנהל בין יוסף לבין יהודה על רקע גניבת בנימין אחיו. יהודה עשה את כל המאמצים להציל את בנימין מידי שליטה של מצרים, כדי להחזירו לאביו. התורה משתמשת בביטוי "ויגש" שלא נאמר על גישה שבין אזרח למלך, ולכן דרשו חז"ל שגישתו היתה מיוחדת, לפיוס לתפילה ולמלחמה. יהודה לא נמנע מלהשתמש גם בנימה רגשנית: "איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי", והרי נפשו קשורה בנפשו, שכן ידע כי שליט מצרים הוא אב לבנים, וכרחם אב על בנים, גם כן ירחם על יעקב אביהם. וכשכל זה לא עוזר, אמר: ועתה אני רואה שאין ברירה: "ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני, והנער יעל עם אחיו". ותיבת "ויגש" היא גישה להתקרב אל יוסף, ומה טיבה של התקרבות זו? וכי יוסף לא שמע מהמקום בו עמד כל הזמן? לפי הכתובים הבאים משמעותם ותוכנם, נראה שיהודה רצה להטיף מוסר... ולהוכיח אותו קשות על התנהגותו איתם עד עתה ואמר לו: "כמוך כפרעה". חשוב אתה בעיני כמלך, וכך לא נאה למלך. אמר יהודה: אין טוב יותר מאשר לדבר בלחש ובנחת, מפה לאוזן, כדי שאלה העומדים ומרכינים ראשיהם לשמוע - לא ישמעו, ודברי חכמים בנחת נשמעים, לפיכך: "ויגש אליו", התקרב אליו ממש ואמר: ידבר נא עבדך דבר

2 - ויאמר יעקב אל פרעה, מעט ורעים היו ימי שני חיי. בשעה שיעקב אמר כך, אמר לו ה': אני מלטתיך מעשו אחיך ומלבן חמיד, והחזרתי לך את דינה ואת יוסף, ואתה מתרעם על חייך שהם מעט ורעים? חייך שבמניין התיבות שדברת בשני פסוקים אלה, כך יחסרו שנים משנותיך, שהן 33 תיבות, לפי שיצחק חי 180 ויעקב חי 147, כלומר חסרות 33 שנים. מכאן למדים שהאדם צריך לקבל את הייסורים והמחלות הבאות עליו באהבה ובשמחה ולא ח"ו להתלונן, ולעולם ירגיל עצמו לומר: כל מה שעושה ה' עם האדם, לטובה הוא עושה.

עשה בטבת

מאורעות ימי האימה והשוואה בימי מלחמת העולם השנייה, עת קם הצורר הנאצי ימח שמו, ובתוכנית שטנית השמיד כשליש מאומתנו, לא ישכח מאיתנו עדי עד. תקופה אפילה וקשה זו לישראל, תצטרף בזיכרון האומה לאירועי העבר הקשים אותם אנו זוכרים, שואת יהודי אירופה שהתרחשה אלף שמונה מאות שבעים ושתים שנה לחורבן ירושלים ביד טיטוס הרשע, שמונה מאות ארבעים וארבע שנים (1163 למניינם) לטבח קהילות ישראל בימי מסעי הצלב. ארבע מאות ארבעים ושמונה שנים (1559 למניינם) לתבערת האינקוויזיציה (בית הדין הקתולי שנוסד בימי הבניים במערב אירופה בספרד בפורטוגל ועוד), כדי לדון ולהעניש את היהודים בעינויים קשים עד גירוש ספרד, מאתים תשעים ושלוש שנים לגזירות ת"ח ות"ט (שני הגזרות והפרעות שפרעו כנופיות חמלניצקי ביהודי דרום רוסיה (1649 למניינם). בכל המאורעות האלו הכריזו שונאי ישראל מלחמת חורמה על עמנו באומרם: "לכו ונכחידם מגוי וכו'". מלכות הרשע גמרה אומר לעקור כל זיק אנושי נאצל, לקעקע אישיות האמונה הטהורה, עמודי הצדק והמשפט, החסד והרחמים, הם בעצמם הדגישו את הניגוד המוחלט בינם לבין היהדות, הרי בתורת ישראל הוטבע הצווי העליון לחיבת האדם אפילו אינו יהודי, אבל אויבי ככתוב: "ואהבתם את הגר" היהדות שמו את האומה הישראלית כמטרה לחץ עד שאמרו: "או היהודי - או אנחנו". הם השמידו, הרסו, הרגו עם ה', וניסו למוטט את עמנו, זכור ה' מה היה לנו, חכמי הדור לא גזרו תעניות, כדי שלא להכביד על העם, אבל אמרו: יש לנו עשרה בטבת הוא כולל כל הצרות שעברו על עם ישראל, אשר באו במצור ובמצוקה, וקבעו יום עשרה בטבת: "יום הקדיש הכללי" לעילוי נשמתם של כל הנרצחים

מעמנו מחורבן בית מקדשנו עד היום הזה. ועלינו לכוון בצום "עשרה בטבת" שיפדה ה' את כל עם ישראל ויגאלנו ויאמר ה' די לצרותינו וישלח הגואל בקרוב ממש אמן.

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן 150 למנינם:

רבי חנינא בן תרדיון ביקר אצל רבי יוסי בן קיסמא שהיה חולה. אמר לו רבי חנינא: מה אני לחיי העולם הבא? אמר לו: כלום מעשה טוב בא לידך? ורבי חנינא שהיה גבאי צדקה ענה: מעות שלי נתחלפו במעות של צדקה של פורים, ולא ידעתי כמות שלהם, ומיד חלקתי כל המעות בכיסי לעניים. ולא נפרעתי מן מעות הצדקה שאגבה אחרי פורים. ושלמתי הכל מכיסי. אמר לו רבי יוסי: אם כן, יהי חלקי מחלקך וגורלי מגורלך. ואחר כך בא קסטינר ואמר לו: גזרו עליך לכורך בתורתך ולשורפך עמה והלך לו. ולאחר מספר ימים, נפטר רבי יוסי בן קיסמא, והלכו כל גדולי רומי שהיו בארץ ישראל אחרי מטתו, והספידוהו הספד גדול, כי היה מכובד מאוד גם בעיני גדולי רומי. וכשחזרו מלקבור את רבי יוסי, מצאוהו לרבי חנינא שהיה יושב ומקהיל קהילות רבות ומלמדן תורה. אמרו לו השונאים: למה אתה עוסק בתורה? אמר להם: כאשר ציווני ה' אלוקינו. מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה, לפי שלא מנעה אותו מללמד תורה. ועל בתו שהיתה אחותה של ברוריה, אשתו של רבי מאיר בעל הנס, גזרו עליה לישיב בקובה של זונות, ובאיזה עוון? לפי שפעם היתה מהלכת לפני גדולי רומי. אמרו: כמה נאות פסיעותיה של ריבה זו? מיד דקדקה בפסיעותיה לעשות אותן יותר נאות. וה' מדקדק עם הצדקת, ונתקיים בה: "עוון עקבי יסובני", ונגזר עליה לישיב בקובה של זונות.

הדרך לרפואה ולבריאות:

מה מתחולל בגופו של אדם המכניס לגופו מלח בכמות יתרה, מה? ידוע שגופנו מורכב מששים עד שמונים אחוז מים. כאשר אנחנו שותים, המים מגיעים למקומות הנכונים, אך כאשר בגוף יש עודף מלח, טבעו של המלח לספוח אליו מים, אלא שבמקום לספוח את המים למקומות הנכונים בגוף, הוא סופח אותם לבשר. ואז הם יוצרים לחץ על כלי הדם מבחוץ. לחץ זה גורם לכך שהלב צריך להתאמץ ולעבוד קשה יותר בכדי לדחוף את הדם בכלי הדם. מחלת "יתר לחץ דם" קרויה בפי הרופאים "הרוצח השקט". מסקנת הדברים, צריך שנבין, המוצרים שמשווקים בחנויות, יש בהם הרבה מלח, כדי שהמזון יהיה לנו יותר טעים וערב, ואז את

אב הכינו עצמם לאפיית מצת מצוה. אף עניי העיר ונצרכיה היו שלווים ורגועים, ידעו היטב כי יש מי שידאג להם לצרכי החג. בית התמחוי של העדה יספק מחסורם כמדי חג ומועד. רק ללבו של אדם אחד לא חדרה תודעת האביב. הפריחה שבסביבה לא שינתה את מראה פניו, אשר הלכו וקדרו מיום ליום. היה זה רבי רפאל מאיר הממונה על קופת התמחוי של כוללות העדה. טוהר ליבו וחסידותו של רבי רפאל מאיר סייעו לו בעבודתו המסורה למען הנצרכים. תמיד עמל בכל כוחו לספק את מחסורם ולעודד את רוחם הנדכאה. עתה, עם ימי הפסח המתקרבים ובאים, נוכח לראות כי בקופת הצדקה לא נותרה אפילו פרוטה אחת. ולבם של העניים סמוך ובטוח כי הרבי יעזור להם, והרב אין כל בידו.

סיפור:

כשנכבשה העיר קייב על ידי הגרמנים, והצבא הרוסי ברח מן המערכה בימים הראשונים של המלחמה, התקדמו הגרמנים לעיר קייב וכבשוה. היה זה ב-19 בספטמבר, 1941, ומיד המתח והאימה השתררו בעיר. וב-28 בספטמבר נתלו ברחבי העיר המודעה הבאה: על כל היהודים המתגוררים בעיר קייב וסביבותיה להתיצב בשעה 8 בבוקר, יום שני 29 בספטמבר ברחוב העיר הגדולה על יד בית הקברות. ועליהם לקחת עמם מסמכים - כסף - חפצי ערך - בגדים יקרי ערך בידיהם, אבל גופם חפים מלבוש. וכל יהודי שלא יבצע הוראה זו, ויימצא במקום אחר כלשהו, יירה מיד. וכל אזרח שאינו יהודי שיכנס לדירות שפנו על ידי היהודים ויגנוב איזה חפץ יירה מייד. והיהודים בתמימותם התייצבו למחרת עם נשיהם וזקניהם וטפיהם. בשעה היעודה ואף לפני התייצבו עשרות אלפים יהודים במקום. ההמונים שהגיעו, ואין להם מקום לעמוד, הופנו לאורך הרחוב לעבר בית הקברות של היהודים שבפאתי האזור אשר גודר בתיל יחד עם חלק מהצד השני של האזור, שעליו שמרו שוטרים וחיילים, וכן שוטרים רוסיים שבאו לצד הגרמנים ועבדו עמהם ביד אחת.

דינים:

- 1 - הכל חייבים להתענות בארבעה צומות ומהם עשרה בטבת.
- 2 - חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר עד צאת הכוכבים, ועלות השחר על פי בן איש חי ועל פי מרן עובדיה יוסף זצ"ל: הוא שעה וחומש לפני נץ החמה שהוא 72 דקות זמניות. והשעה

המלח אנו מכניסים בידינו וברצוננו. המלח הוא האויב הראשון שמחריב את גופנו ומביא עלינו הרבה מחלות ובעיות, לפיכך, מחובתינו להיות ערניים וחייבים לעמוד על המשמר, מפני הסכנות לבריאותנו שאורבות לחיינו וחייהם של היקרים לנו. חשוב לעקוב אחרי כמות הנתרן שמכיל כל מוצר, ולעבור על מוצרים המכילים פחות נתרן. מזון מוכן אינו צריך להכיל יותר מאשר 350 מ"ג נתרן בממוצע למאה גרם.

דברי מוסר: "התענית"

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית, והם. הסטרא אחרא אין בה כח להידבק במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה' יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכנה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחוח, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינך תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תעניות, כמו שאמר דוד המלך: "ברכי כשלו מצום". הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

רבי רפאל מאיר 1801-1893

ימי ניסן באים ומתקרבים בעיר ירושלים, ובבתי היהודים נכרה תכונה רבתי. עקרות הבית החלו להכין את ביתן לקראת חג הפסח המתקרב. הרהיטים הדלים שבביתן הוצאו מן הבתים אל חצרות הרחובות. וכל פינה בבית מורקה ונוקתה מכל פירור של חמץ. ראשי בתי

14 - אם שכח ולא אמר עננו בשומע תפילה, ימשיך בסוף אלוקי נצור יאמר, "עננו".

התורמים לעלון זה:

האדון נתן אלפייה ואשתו הגברת שילה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון איזק סרוגו ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה. *** הגברת סופי מוגרבי ובנה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון שאול חפץ ואשתו הגברת אסתר ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון הלל אדמון חבר ואשתו הגברת רולה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון דאני שקורי ואשתו הגברת איוולין ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח העסקן הצבורי שלמה שקורי בן ויקטוריה ע"ה אמן. *** הגברת בירטא מלבסאטי ואחיה האדונים עובדיה - יצחק - מוריס - אלי - נתן - סילי - ליזיט - ליליאן - קלודי לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם נוסיר בן סבכייה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמס נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון איזק ג'רדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו ג'מיליה בת בהייה ע"ה אמן. *** האחים המבורכים דיבו - מארק - סמי - טוניה - קיטי - לינה - נדיה למשפחת כפיץ לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמס אולגא בת זקיייה ע"ה אמן. *** האדון איזק ענביה ובניו לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמס איווה עיישה בת ליזה ע"ה אמן. *** משפחת כפיץ לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אחיהם המנוח משה בן רחל ע"ה אמן.

*****

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$950.
ותזכו למצוות אמן.

מאז השקת האתר החדש שלנו באפריל 2020,
מספר המבקרים הגיע ל-70,000.

*****

www.BethYosef.com

הזמנית של יום התענית היא (55) דקות וחומש שלה (11) דקות נמצא 11+55 הם 66 דקות לפני נץ החמה והוא בשעה 6:06 בדיוק בבוקר והיא התחלת התענית. ומסתיים בעשרים וחמש דקות אחרי השקיעה, בשעה 4:55 בערב, והמחמירין עד צאת הכוכבים בדיוק ימתין עד 5:06 ותבוא עליהם ברכת טוב.

3 - הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון בדעתו לקום עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר.

4 - הצומות האלה מותרים ברחיצה, אפילו בחמין, בסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה.

5 - מעוברות או מניקות אינן מתענות. ומעוברת היא משעברו שלושה חודשים להריונה ואם לא עברו שלושה חודשים והיא סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה רבה, מותר לה לאכול.

6 - וגם מניקה פטורה מלהתענות במשך כ"ד חודשים ללידה ואפילו פסקה מלהניק וכן המפילה פטורה בתוך כ"ד חודשים להפלתה. ומ"מ גם אלה פטורות ראוי שלא תאכלנה להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי קיום הוולד.

7 - חולה שאין בו סכנה וזקן תשוש כח שמצטער בתענית פטורים מלהתענות.

8 - קטן פחות מ"ג שנה, ובת פחות מ"ב שנה פטורים מלהתענות.

9 - חתן תוך שבעת ימי המשתה שלו, וכן אבי הבן, הסנדק והמוהל חייבים להתענות.

10 - אין לשטוף את הפה בבוקר ביום התענית, אבל מי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו במשחת שיניים, מותר אם נזהר להטות הפה שלו למטה, כדי שלא יבלע שום משקה לפניו ויפלוט מיד.

11 - אדם בריא שמתענה ועליו לבלוע גלולות וכדורים נגד מיחוש וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים כל שאין בה טעם ערב לחיך. ואם אינו יכול לבלוע התרופה בלי מים ישתה מעט עד שיבלע. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם, אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. מותר לעשן בימי התענית צבור.

12 - מי ששכח ואכל בתענית ונזכר לאחר מכן, צריך להשלים תעניתו ואומר עננו במנחה אבל אם נזכר אחר שאכל כזית, יפסיק מיד ולא יאמר עננו במנחה.

13 - מי ששכח וברך בתענית על דבר מאכל או משקה יטעם ממנו כדי שגרוננו ייהנה.